

اثرات جانبی اشعه درمانی

■ دکتر محمد مهدی مجاهد - متخصص رادیوتراپی - انکولوژی، عضو انجمن سرطان

بیشتر سرطان‌ها که ناشی از رخداد جهش در سلول‌های سوماتیک است و قابل انتقال به نسل بعد نیست به علت برخورداری ژنوم انسان از ۵۰۰۰۰ ژن تعداد بالقوه جهش‌ها و بیماری‌های ژنتیکی متعاقب آن می‌تواند بسیار زیاد باشد.

بیماری‌های نهفته وابسته به کروموزوم ایکس، جهش‌های ایجاد شده در ژنوم‌های واقع بر کروموزوم ایکس است.

شناخته شده ترین نمونه‌ها از ناهنجاری‌های وابسته به جنس: هموفیلی و کوررنگی و شکل شدید دیستروفی عضلانی است. اما در مجموع بیش از ۸۰ نوع کاملاً تبیین شده و حدود ۶۰ وضعیت احتمالی از این نوع بیماری‌ها وجود دارند.

آثار ناشی از تشعشع به دو صورت زودرس و دیررس است که در نوع حاد یا زودرس از مرگ تعداد زیادی از سلول‌های ناشی می‌شود و طی چند روز یا چند هفته پس از تابش گیری بافت‌های با سرعت تکثیر بالا روی می‌دهد. مثال آن شامل آثار در لایه اپiderمی پوست، اپیلیوم گوارشی و سیستم خون‌ساز است.

آثار دیررس پس از تأخیر چندماهه یا چند ساله ظاهر می‌گردد و اساساً در بافت‌هایی با روند تکثیر کند، مانند: ریه، کلیه، قلب، کبد و سیستم عصبی مرکزی روی می‌دهد. برخلاف اثر حاد که به علت تکثیر سریع سلول‌های بنیادی سریعاً ترمیم می‌گردد، در اثر دیررس به دلیل آسیب عروقی و حذف سلول‌های پارانشیمی شرایط این طور نیست.

درمان رادیوتراپی امروزه سبب سروایوال کلی ۶۴٪ و در موارد انتخابی سروایوال بالاتر مانند کانسر برست ۸۷٪ و ۸۰٪ کانسرهای کودکان است و گاهی تومورهای مقاوم به درمان نیاز به دزهای بالاتر دارند که خود سبب

درمان رادیوتراپی مانند هر درمان دیگری در کنار اثرات سودمندانه عوارضی را هم به همراه دارد که به دو صورت عوارض قطعی و احتمالی ظاهر می‌شود. احتمال بروز چنین آسیبی در دوزهای کم اشعه صفر است. اما بالاتر از حد معینی (دز آستانه) احتمال آن با افزایش دز تا ۱۰۰ درصد افزایش می‌یابد. بالاتر از دز آستانه شدت آسیب نیز با افزایش دز زیادتر می‌گردد. این اثر را «عارضه قطعی» می‌نامند. یک اثر قطعی از یک دز آستانه بر خوردار است و شدت اثر به میزان دز بستگی دارد. کاتاراکت ناشی از اشعه یک مثال از این مورد است. اگر سلول تابش دیده زنده اما تغییر یافته باشد نتیجه متفاوت است به طوری که سرطان زایی و آثار وراثی در این زمرة قرار می‌گیرد.

در صورت تحت تابش قرار گرفتن سلول‌های سوماتیک احتمال بروز سرطان با دز اشعه افزایش می‌یابد. این اثر بدون آستانه است. این نوع اثر که به آن اثر احتمالی گویند سرانجامی جز سرطان زایی و یا اثر وراثی ندارد.

مثال‌هایی از اثرات سرطان زایی اشعه:

-لوسمی و تومورهای در بازماندگان بمباران اتمی ژاپن.

-سرطان معده در معدن چیان اورانیوم.

-بد خیمی‌های ثانویه پس از پرتو درمانی موضوعی بحث برانگیز است. یکی از دلایل عدم قطعیت این مسئله آن است که بیماران تحت پرتو درمانی اغلب در مخاطره بالای سرطان دیگری می‌باشند و آن هم به دلیل روش زندگی آنهاست و این عامل مهم تر از مخاطره تشعشع می‌باشد.

اثرات وراثی اشعه ناشی از ایجاد جهش در سلول‌های جنسی والدین است. بیماری‌های ژنتیکی به جهش‌های اطلاق می‌گردد که در سلول‌های جنسی والدین روی می‌دهد و به نسل بعد منتقل می‌گردد یعنی برخلاف

در دستگاه گوارش با عالیم اسهال به طور زودرس و انسداد و فیستول و ملنا از عوارض دیررس همراه است.

در غدد بزاقی مهم ترین عارضه خشکی دهان است.

در سیستم غدد حساس ترین هورمون، هورمون رشد است. در غده تیروئید ابتدا هیپر تیروئیدی و سپس هیپو تیروئیدی خواهد بود.

در سیستم اسکلتال عوارضی چون اسکولیوزیس، کیفوزیس، وردوزیسو اثر روی صفحه رشد استخوانی و پیامدهای ناشی از آن وجود دارد. در مفاصل، عوارضی چون: استتو رادیو نکروز است. که در سنین مختلف اثرات متفاوت دارند. در سن زیر ۱۲ ماه، اگر بالاتر از ۱۲ گری اشعه دریافت کند، قد دوران بلوغ ۷/۷ سانتیمتر کوتاه‌تر از گروه کنترل است. در افراد بالغ، استتو نکروز فک در رادیوتراپی فک پایین و یا شکستگی‌های استخوان بازو و گردن واستخوان ران در دزهای متداول دیده می‌شود.

در پایان باید گفت که رادیوتراپی در غالب موارد درمان سرطان تنها درمان نجات بخش می‌باشد که مانند هر درمان دیگری می‌تواند با عوارض همراه باشد.

عوارض احتمالی طبق قانون زیر در ۵ درصد موارد در مدت ۵ سال دیده می‌شود:

“TD 515, the average dose that results in a 5% complication risk within 5 years.■

رسیدن مقداری از دز به بافت‌های نرمال خواهد شد که مسبب عوارض حاد و مزمن خواهد بود امروزه با درمان‌های جدید این عوارض به حداقل رسیده است. با تمام این تدابیر، عوارض حاد و مزمن بسته به ناحیه‌ای که در حال درمان است دیده می‌شود. که عواملی چون: میزان دز، فاکتور حجمی بافت در معرض، تعداد فراکشن‌های درمان و دز ریت در آن دخیل است.

از عوارض در سیستم عصبی می‌توان به سردرد، خواب آلودگی، اختلالات شناختی و حافظه به طور زودرس، و نکروز و گلیوزیس به صورت دیررس اشاره کرد.

در ریه‌ها عوارض زودرس به صورت تنگی نفس و سرفه‌های بدون خلط، درد پلوریتیک، تب، رال و عوارض دیررس به شکل فیروز تا خبری است.

در بافت نرم و پوست عوارض زودرس به صورت اریتم، هیپر سنسیویته، ادم، الوبسی و هیپر پیگماتاسیون و عوارض دیررس با تلانژ کتازی و فیروز درم، از بین رفتن فولیکول مو و درنهایت زخم است.

در دستگاه قلب و عروق عوارض با بیماری کرونری، ری کاردیت، کاردیو میو پاتی و اختلالات دریچه‌ای همراه است.

در کلیه‌ها اگرچه بافت مقاوم به اشعه است ولی باید به دقت از نظر حد تحمل به اشعه رصد شود، چراکه می‌تواند سبب نفروپاتی و هیپر تانسیون بد خیم شود.

Reference:

- Perez and Brady's Principles and Practice of Radiation Oncology
Devita, Hellman & Rosenberg's Cancer: Principles & Practice of Oncology
Hall.eric.radiobiology